

सुन्दरकाण्डं

२०७

अङ्गनानां सहस्रेण भूषितेन समन्ततः ।
वृतमालापशीलेन युक्तगीतानुवादिना ॥ १० ॥
देशकालविधिज्ञेन युक्तवाक्याभिधायिना ।
रतोपरमसंसुप्तं राक्षसेन्द्रं महाबलं ॥ ११ ॥
निश्चसत्तं यथा नागं रावणं वानरोत्तमः ।
सहसा परमोद्विग्नः सोपासर्पदभीस्ततः ॥ १२ ॥
संब्रभौ राक्षसेन्द्रस्य स्वपतः शयनोत्तमं ।
गन्धकृस्तिनि संविष्टे यथा प्रस्रवणो गिरिः ॥ १३ ॥
अथारोहणमासाद्य वेदिकान्तर्माश्रितः ।
सुप्तं राक्षसशार्दूलं वीक्षां चक्रे महाकपिः ॥ १४ ॥
काञ्चनाङ्गदनङ्गांश्च ददर्शास्य महात्मनः ।
विक्षिप्तान् राक्षसेन्द्रस्य भुजानिन्द्रधजानिव ॥ १५ ॥
ऐरावतविषाणायैरापीडितकृतव्रणान् ।
वज्रोल्लिखितपीनांशान् नानायुधपरिक्षितान् ॥ १६ ॥
उन्नतांशान् समान् पीनान् संकृतान् भुजगायतान् ।
विस्तीर्णैः शयने श्रुथे प्रस्रवणीनिवोरगान् ॥ १७ ॥
शशलोहितकल्पेन शीतलेन सुगन्धिना ।
चन्दनेन परार्द्धेन स्वनुल्लिप्तान् सुतेजसः ॥ १८ ॥
बाहूस्तस्य महाबाहोर्भुजगेन्द्राङ्गसंनिभान् ।
वज्रवैद्युर्गर्भाणि श्रवणान्तेषु चैव हि ॥ १९ ॥